

عنوان مقاله:

تبیین ارتباط میان برداشت معمارانه و مؤلفه‌های فردی کاربر در کالبد فضاهای عمومی (مورد مطالعه: خیابان زند شیراز)

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهشید معتمد - گروه معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مهرداد متین - گروه معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

هادی کشمیری - گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

معماری فضاهای همگانی، جایگاهی برای یکپارچگی تنوع فرهنگی و حضور جریان‌های متفاوت اجتماعی است. در این فضاهای جمعی، امکان نوآوری و تکثر آراء هنری وجود دارد و از همین روی، فضاهای جمعی به نشانه‌ای از سلیقه‌ی رایج معماری در بستر خود بدل شده‌اند. این پژوهش درصدد آن است تا با دریافت داده‌های میدانی و تحلیل جامعه‌شناختی، روندی تکمیلی برای طراحی فضاهای خدمات همگانی تولید کرده و نگرش عمومی به حوزه‌ی تخصصی معماری را پایش نماید. در غالب پژوهش‌ها به نقش معماری بر رفتارهای انسانی پرداخته شده که از آن با نام «روان‌شناسی محیط» یاد می‌شود؛ اما نگرش به معماری به‌عنوان عادت‌واره و محصولی، که پس از گذشت زمان و حضور کاربر، دچار دگرگونی می‌شود و می‌تواند برآمده از رفتارهای جمعی دچار تغییر ماهیت (ادراکی/عینی) شود، موضوعی است که کمتر مورد بحث قرار گرفته است. حال این سؤال مطرح می‌شود که برداشت و ادراک معمارانه و مؤلفه‌های مؤثر در فهم فضای عمومی از دیدگاه کاربران از چه الگویی پیروی می‌کند؟ تدوین الگوی برداشت و ادراک عمومی از معماری، می‌تواند در زمان طراحی و در تولید روش‌های طراحی مبتنی بر حضور فعال کاربران، مؤثر واقع گردد. با توجه به مطالعه‌ی این پژوهش بر روی جامعه‌ی آماری ۱۲۰۰ نفری و پایش برداشت‌های افراد از موضوع معماری فضاهای همگانی، می‌توان گفت هویت‌های اجتماعی، در فضای ادراکی متفاوتی از موضوع معماری به سر می‌برند. شاخص‌های فردی و گروهی، خوانش‌های مختلفی از مسئله‌ی معماری دارند که گونه‌بندی آن‌ها، از منظر پارامترهای موجود در ساختمان، به الگویی برای طراحی فضاهای عمومی تبدیل می‌گردد.

کلمات کلیدی:

جامعه‌شناسی معماری، سلیقه‌ی معماری، فضاهای همگانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165064>

